

Skatteevnen. — Jeg skal heller ikke komme ind paa at gentage mine Bemærkninger om Bygningsafgiften, uagtet det ogsaa i Gaar med Bestemthed blev hævdet, at den hviler paa et retfærdigt Grundlag. Jeg henholder mig til mine tidligere Bemærkninger og mener at have paavist, at den hviler paa et saa uretfærdigt Grundlag som vel muligt. — Noget lignende gælder de øvrige indirekte Afgifter, Halvprocentafgiften, Stempelafgiften o. s. v. Tager vi de direkte Afgifter som Hartkornskatten, Gammelskatten, Land- og Ligningsskatten og Bygningsafgiften, gælder det samme om disse Skatteobjekter, at de ikke staa i noget egentligt Forhold til Skatteevnen og meget ofte i det omvendte Forhold. Det er jo saaledes, at den egentlige Formue ikke svarer en eneste Øre i Skat til Staten. Det eneste Sted, hvor Formuen kommer til at svare Skat, er gennem Formue- og Lejlighedsskatten i Kommunerne. Her gør man det første Skridt til at komme ind paa en retfærdigere Beskatning, kan jeg sige. Jeg ved nok, at ingen Beskatningsmaade er fuldkommen — det fuldkomne naar man aldrig — men her stiler man dog mod den eneste retfærdige Maalestok for al Beskatning, nemlig Skatteevnen. Derfor hilser jeg, som sagt, dette Forslag med Glæde.

Men dertil har jeg ogsaa en anden Grund, som jeg har haft Lejlighed til i Forbigaaende at nævne en af de foregaaende Dage, idet jeg tror, at det Arbejde, vi forgæves have syslet med i en Menneskealder angaaende Reglerne for en personlig Kommuneskat, mægtigt vil blive forberedt, dersom denne Lov maatte gaa igennem. Det vil faa et mægtigt Stød fremad i Retning af omsider at naa dette Maal. Den Tanke, jeg her har nævnt, og som den højtærede Finansminister ogsaa, hvad der glæder mig, i stærke Ord har givet sin Tilslutning, da dette Forslag blev forelagt, er meget gammel, navnlig for det Partis Vedkommende, hvortil jeg hører. Allerede i 1871 fremsatte vi fra vor Side under Behandlingen af Forslaget om en personlig Kommuneskat en Dagsorden; jeg tror for Resten, at den fremkom fra flere Sider i Folketingsudvalget. Man ønskede at indrette denne Beskatning saaledes, at den kunde danne Grundlaget for en Statsskat. Dette Ønske kom frem i en Dagsorden i 1871—72. Siden har dette Princip fundet Tilslutning mange Gange, og jeg tror, det har vundet i Styrke, efterhaanden som Tiden er gaaet. I alt Fald har jeg for mit Vedkommende i mange Aar haft den Over-

bevisning, at der ikke gives anden Vej til at komme igennem med en personlig Kommuneskat med alt, hvad dertil hører, end Vejen gennem et saadant Lovforslag om en Statsindkomstskat. — Jeg har hertil særlig to Grunde. En Statsskat alene i Form af en Formue- og Indkomstskat har visse Vanskeligheder at overvinde. For at faa den paalignet er man nødt til at benytte de kommunale Myndigheder, og disse kunne være saa samvittighedsfulde, som de være ville, saa vil det dog næppe undgaas, at de ville have nogen Interesse i, at Beboerne af de forskellige Kommuner ikke beskattes altfor højt, naar det gælder en Statsskat. De ville maaske sætte deres Dygtighed og Kraft ind paa, at Kommunens Beboere kunne slippe saa let som muligt. Sligt kan ske mange Steder. Som Følge deraf og tillige af andre Grunde er det nødvendigt at have disse Skattekommissioner for at faa ensartede Beskatningsregler i videre Kredse. Men sætter man Statsskatten i Forbindelse med den personlige Kommuneskat, falde Interesserne sammen baade for Stat og Kommune, baade for Skattekommissionen og de enkelte Skattekommissærer, som i Følge Lovforslaget skulle være til Stede ved Ligningskommissionens Møder. Ligningsmyndighederne have Interesse af at faa saa mange Indtægter med som muligt, hvorved de faa saa stort et Beløb som muligt til deres Kommuner Behov, og den samme Interesse har ogsaa Staten. Foruden, at man saaledes opnaar, dels at dette kommer til at falde sammen, og dels, hvad den foregaaende Taler saa stærkt betonedede — og deri er jeg enig med ham — at spare det halve Arbejde og tilvejebringe en hel Del Lettelser, opnaar man ogsaa lettere at komme til ensartede Regler, som baade Stat og Kommune ere interesserede i i samme Grad.

Ogsaa af en anden Grund, tror jeg, at man gennem dette Lovforslag vil give Arbejdet for den personlige Kommuneskat et mægtigt Stød fremad. Ved i nogle Aar at bruge en saadan Lov vil man overalt i større eller mindre Grad føle Trang til at faa noget lignende overført paa den kommunale Ligning. Denne Trang vil blive stærkere og stærkere i alle Lejre. Har man først gjort dette Skridt, er man et stort Stykke inde paa den efter mit Skøn eneste Vej, der fører til en Løsning af Spørgsmaalet om en personlig Kommuneskat.

Jeg skal indskranke mig til disse Bemærkninger og til Slutning udtale, at lige-